

ВЕЛИКИЕ ЗЕМЛЯКИ:

представители научных медицинских школ Харькова

Харківська династія Платонових (Харківська наукова школа психіатрії та психотерапії)

Династія харківських лікарів Платонових внесла вагомий внесок у розвиток психіатричних наук, будучи фахівцями споріднених професій.

Іван Якович Платонов (1852–1920 р.р.), колезький радник і член Харківської міської Думи, був відомим вітчизняним психіатром, представником «великої психіатрії».

Його батько — Яків Платонов, був селянином, дзвонарем бідного церковного приходу села Змененчик Щигровського повіту Курської губернії.

І. Платонов відомий як новатор-практик, один з тих, хто сприяв утвердженню нового підходу до лікування нервово-психічних розладів та формуванню гуманного ставлення до людини, ураженої цим тяжким недугом. Отримавши невелику спадщину, І. Платонов орендував, а потім і купив садибу князя Оболенського по Нетечинской вулиці, №6, в м. Харкові та обладнав в цьому будинку «Приватну психіатричну лікарню доктора І.Я. Платонова». У лікарні І. Платонова активно впроваджувалось науково обґрунтоване лікування з використання методів психотерапії, електро-, світло-, трудо-, бальнеотерапії і механотерапію пацієнтів.

Продовжувачем справи Івана Платонова став його один з його синів Костянтин.

Костянтин Іванович Платонов (1877–1969) — вітчизняний вчений, психіатр, невропатолог, психотерапевт, доктор медичних наук, професор, заслужений діяч науки УРСР, дійсний член Української психоневрологічної академії, завідувач кафедри душевних і нервових хвороб Харківського медичного інституту, творець харківської школи психотерапевтів, що зіграв велику роль у розвитку радянської психотерапії на основі фізіологічного вчення І.П. Павлова. Особливу увагу К. Платонов приділяв концепції про дві сигнальні системи людини. К.Платонов вніс значний внесок у клінічні і фізіологічні дослідження природи гіпнозу і навіювання. Розвивав теорію і практику психотерапії, створив ряд нових психотерапевтичних методик. Широко впроваджував психотерапію в клініку інших клінічних медичних дисциплін — в акушерстві, гінекології, хірургії, внутрішніх хвороб, дерматології та дитячих хвороб. Показав вплив гіпнозу на ряд важливих соматичних функцій, практикуючи гіпноз в якості знеболювального при хірургічному втручанні та породіллі.

Син Костянтина Івановича, **Костянтин Костянтинович Платонов** (1906–1984) — вітчизняний вчений-експериментатор, невропатолог, психолог, біолог, доктор медичних наук, доктор психологічних наук, професор, заслужений діяч науки РРФСР, деякий час працював на Сабуровій дачі. З 1925 р. працював в Українському психоневрологічному інституті (Харків) з проблем психології особистості, праці і соціальної психології. У 1930 р проводив дослідження професій залізничного транспорту в Ленінградському інституті мозку. З 1934 р займався проблемами авіаційної психології. Під час II світової війни в складі 16-ї повітряної армії дійшов до Берліна. Проводив новаторські дослідження в галузі психології праці. Розробив нові методи психологічного аналізу діяльності льотчика та інших професій.

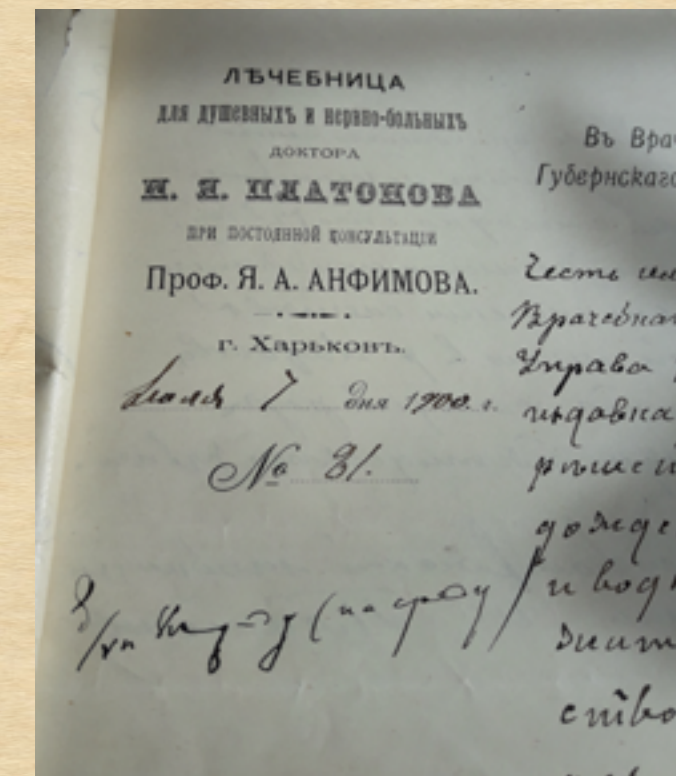
І. Я. Платонов

К.І. Платонов

К.К. Платонов

Штамп «Приватної психіатричної лікарні доктора І.Я.Платонова»

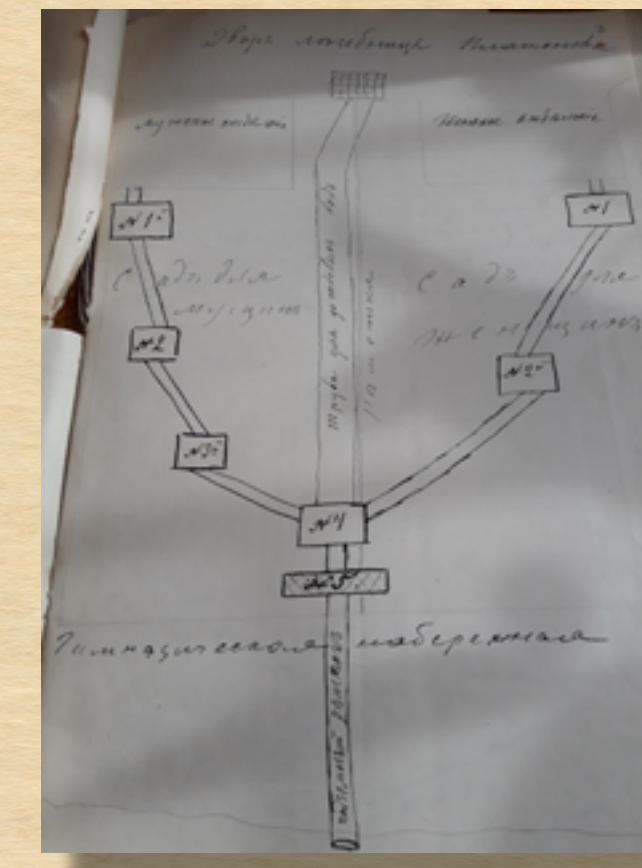
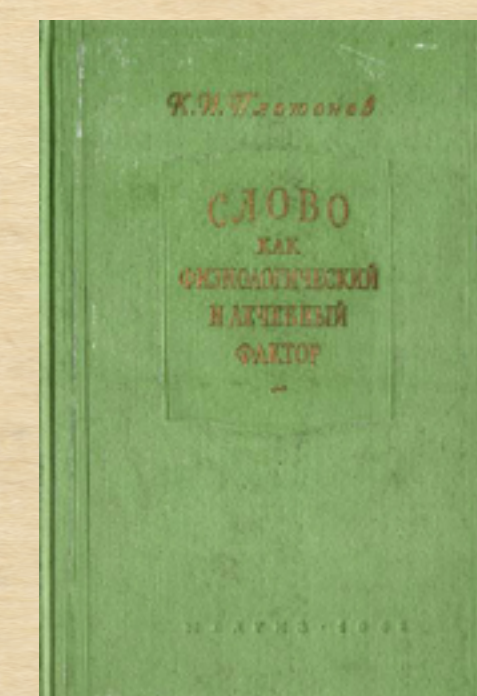
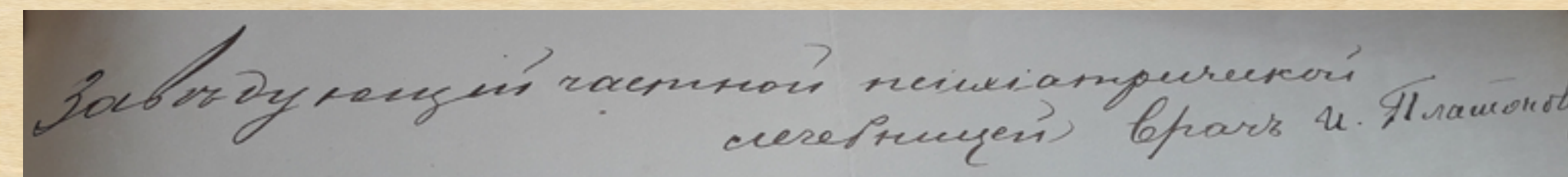
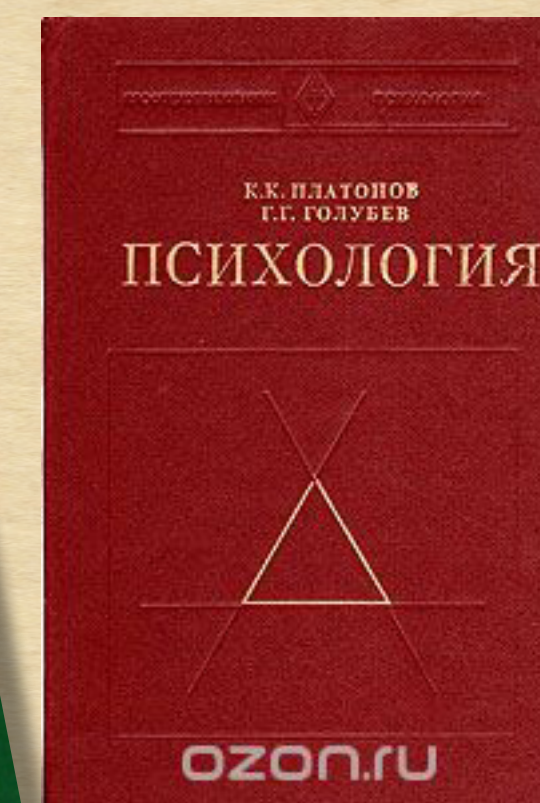

Схема розташування корпусів «Приватної психіатричної лікарні доктора І.Я.Платонова по вул. Нетеченській, 6»

Особистий автограф І.Я. Платонова

Видання К.І. Платонова

Видання К.К. Платонова

